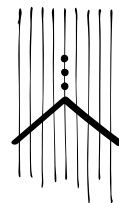

JAUN RAKSTI

Jaunpils 3x3
saieta avīze

#1

2019. gada
21. jūlijs

JAUNI RAKSTI PAR JAUNO UN VECO

LATVISKĀ IDENTITĀTE IR ATVĒRTA

Latvijas simtgade pērn jau nosvinēta. Svinību salūta puķu raksti izgaisuši, un, kā parasti – ir pienākusi šodiena. Šogad pieminam citu simtgadi - atceramies vīrus un sievas, kas Latvijas vēsturi rakstīja ar ieročiem rokās. Starp viņiem bija arī mans vecvectēvs Kārlis Karlovskis, Lāčplēša kara ordeņa kavalieris.

Rakstu to ievadā, ne vien lai pieminētu un godinātu mūsu senčus, kas ir mūsu pienākums, bet lai atgādinātu (arī sev), ka Latvijas vēsturi rakstām mēs – gan visi kopā, gan katrs atsevišķi, pie kam rakstām to šodien un katru dienu.

3x3 pieredze katram ir dažāda – man un manai ģimenei tā ir vien pāris gadus, bet esot šeit un tagad, blakus sev līdzīgajiem, varam apzināties, ka mūsu pagātne, caur tagadni, ir arī mūsu nākotne – tautas nākotne. Saieta pieredze atklāj mūsu tautas identitāti, un, kā uzrunā Saeimai teica Valsts prezidents Levita kungs – mūsu piederība latviešu nācijai, kuras valodā, kultūrā un vēsturiskajā atmiņā mēs sevi atpazīstam, ir priekšnosacījums valsts pastāvēšanai. Latviskā identitāte ir atvērta, un tajā ir aicināts piedalīties ikviens Latvijas iedzīvotājs. Visi, kuriem Latvija mājō sirdī.

“Mūsu uzdevums ir nākamajām paaudzēm nodot valsti labāku nekā mēs to saņēmām” – saka Levita kungs. Nodosim šo identitāti caur senču gudrību un spēku tālāk arī saviem, radu un kaimiņu bērniem.

Novēlu, lai šo bērnu būtu daudz – kā J. Čakste teicis, lai katrā ģimenē būtu “sešas mazas galviņas”! Tad mēs būsim un pastāvēsim cauri gadu simtiem.

Stūru stūru tēva zeme,
Rakstiem mātes villainītes.
Cik stūrīšu, tik bāliņu,
Cik rakstiņu, tik māsiņu. ▲

Uldis, JAUNRAKSTU redaktors

ESI
SVEICINĀTS
UN
GAIDĪTS
JAUNPILĪ!

LABI BŪT KOPĀ AR SAVĒJIEM!

Sirsnīgi sveicu jūs Jaunpils 3x3! Pateicos levai ar Eduardu un viņu darba grupai par lielo darbu, veidojot šo saietu. Tas prasīja daudz, jo bija jāpārslēdzas no sākotnēji plānotās vietas uz Jaunpili. Milzīgs paldies Ligai Ginterei un pārējiem viesmīlīgajiem Jaunpils ļaudīm, kuri piedāvājās mūs uzņemt un sagaidīja ar sirsnību un pretimnākšanu. Jau otro reizi!

Arī levai ar Eduardu šī ir otrā reize, vadot 3x3, un es esmu pārlicināta, ka šis būs tikpat nevainojami izplānots un noorganizēts, kā viņu pirmais vadītais saiets Priekuļos.

Aunies, māsa, kurbītēs,
Rakstītās zeķītēs;
Bāliņš jūdza kumeliņu
Rakstītās kamanās.

LABA DIENA, TRĪSREIZ- TRĪSNIEK!

Ir sākušies Godi – šodien atklājam 3x3 saietu Latvijā, un pēc divdesmit gadiem esam otro reizi Jaunpili – brīnišķīgā vietā ar stipriem, laipniem un uzņēmīgiem cilvēkiem. Un godu reizē mēs katrs varam celt godā latvisko tikumu – nerakstīta nevalkā. Senāk par māsiņām rakstītājām sauca nevis gramatikas zinātnieces vai datoroperatores, bet gan rokdarbu pratējas, un ar rakstiem saprata to, ko šodien saucam par ornamentu vai grafiskām zīmēm. Tātad mūsu ornamentiem bagātās godu drānas bija izrakstītas! Lepnas kamanas, ar ko

Edžus ir 3x3 veterāns no savas pirmās dienas – mūsu pirmā tikšanās bija otrajā Latvijas 3x3, 1992. gadā Kaucmindē, lai gan esmu pārlicināta, ka viņš to neatceras, jo nebija ne tuvu gadu vecs. Ieva Trīsreiztrīs saimei pievienojās kādus 14 gadus vēlāk, un abi vienmēr ir veiksmīgi pildījuši dažādus pienākumus 3x3 saietos.

3x3 sākās dažu cilvēku iniciatīvā, 1981. gadā, Garezerā, Amerikā un laika gaitā turpināja augt līdz dalībnieku kopskaits tagad ir jau gandrīz sasniedzis 40 tūkstošus. Latvijā, Amerikā un Lielbritānijā ik gadu notiek divi saieti, Īrijā, Austrālijā, Vācijā un Norvēģijā pa vienam, 3x3 mūs visus ir bagātinājis, palīdzējis apzināties savas saknes un lepoties ar to, ka esam latvieši, ar savu bagāto kultūras mantojumu un lieliskajiem cilvēkiem. Dalīsimies ar šeit iegūto savās mājās, savās pilsētās, savos novados.

godos braukt, arī bija rakstītas, un rakstītas zeķes un villaines bija ne tikai katras meitas lepnums, bet arī apliecinājums tautas darba tikumam, estētiskajai gaumei, sakrālās ģeometrijas izpratnei un simboliskajai domāšanai.

Taču pašlaik vārdam “rakstīt” galvenā nozīme ir – rakstīt tekstu, tomēr tam ir arī gana daudz pārnesto nozīmju. Šeit mēs iepazīsimies ar rakstiem, ko Laiks atstājis Jaunpils pils mūros un apkārtnē; kā arī ar to, kas par Jaunpili lasāms senākos un jaunākos rakstītos avotos. Šeit mēs katrs atradīsim

Novēlu jums visiem interesantu, jautru, jaunu draugu un jaunu zināšanu pildītu nedēļu! Lai mums veicas! ▲

Līga Ruperte, 3x3 mamma

kādu domu graudu, ko ierakstīt savā atziņu krājumā; kādu nošu rakstu ar dziesmas vārdiem, ko pietīt klāt savam dziesmu kamolam; kādā jaunā danča rakstā ļausim savienoties mūzikai, augumam un priekam.

Vai mūžs ir iepriekš uzrakstīts – kā tautasdziesmā, kur tumšajā kaktiņā Laima raksta mūžu mazajam bērniņam? Varbūt. Uzrakstīts varbūt ir, bet mēs varam katrs pats to izrakstīt, padarīt greznu, bagātīgu, vērtīgu. Gan katrs pats sev, gan vienojoties kopā ar savējiem.

Šeit mēs, visi trīsreiztrīsnieki, kļūsim par savējiem un uzrakstīsim kopīgu stāstu par mūsu nedēļu 3x3 saietā. Rakstīsim paši un ierakstīsimies citu radītajā, un ierakstīsim savās emociju dienasgrāmatās septiņas laimīgas dienas. Mūsu soļi ies rakstā. Mūsu smaidi veidos vēl kādu rakstu. Mūsu sarunas vienam ar otru, acu skatienu un saprašanās veidos vēl jaunus rakstus. Mūsu kopā būšana, kā bagātīgi sazarots raksts, ierakstīsies mūsu tautas kultūrvēsturē un izdzīvošanas, dzīvības, un izaugsmes stāstā. ▲

Inese Krūmiņa, Latvijas 3x3 priekšsēde

SVEĒTDIENA, 21. JŪLIJS

- 13.00** Ierašanās un reģistrēšanās
14.00 Pusdienas
15.00 Saieta atklāšana (skolas priekšā)
16.00 – 17.30 Apkārtnes iepazīšana
17.30 – 18.45 Lektoru sanāksme (lielās skolas Aktu zālē)
17.30 – 18.45 Kas ir 3x3? Saruna ar Inesi Krūmiņu (pils zālē)
19.00 Vakariņas
20.00 Iepazīšanās vakars (pie pils)
21.15 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma
21.30 DabaSan koncerts (pils zālē)
23.00 Danči un nīkšana (pils zālē un krogā)

PIRMDIENA, 22. JŪLIJS

- 7.50** Celšanās, rīta vingrošana
9.00 Brokastis
9.40 Rīta TV, dienas doma
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 Pusdienas
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
17.00 – 18.45 Pievakares ievirzes
19.00 Vakariņas
20.00 Jaunpilnieku kultūras vakars (pils zālē)
21.15 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma
21.30 Jaunpils teātra izrāde Kafe "Lili" (pils zālē)
23.00 Nakts viesis: Austrā Sīpeniece (pils Lauļību zālē)
23.00 Danči un nīkšana (pils zālē un krogā)

APSVEICAM!

Šodien dzimšanas dienu svin
Rota Rozenblate

Rīt vārda dienu svinēs
Marija Sīmane

SVEICIENS!

Visi kopā mēs šodien šeit pulcējamies pirmo reizi. Daži no jums ir bijuši jau Jaunpils 3x3, kas šajā brīnišķīgajā vietā norisinājās 1999. gadā, daži no jums ir apciemojuši šo vietu saieta sagatavošanas procesā, vēl daži – bijuši telefona klausules otrā galā, kad soļojam no viena Jaunpils stūra uz kādu citu, daži no jums ir vietējie iedzīvotāji. Visi kopā – šajā vienreizējā un neatkārtojamā kombinācijā – esam šeit pirmo reizi.

Mums ir patiess prieks, ka šī diena ir pienākusi un varam kopīgi mesties lielajā 3x3 zināšanu, pieredzes, emociju un notikumu virpulī. Esam ieradusies katrs savu motīvu vadīts, kā arī, ļoti iespējams, sagaidām ļoti atšķirīgu rezultātu un ieguvumus no mūsu kopīgā piedzīvojuma. Vēlam katram iegūt sev vērtīgāko!

Lielai daļai dalībnieku varbūt šķiet, ka saiets sākas ar karoga pacelšanu un beidzas ar karoga nolaišanu, taču tā tas nebūt nav. Saiets sākas jau krietni ātrāk – kā ideja, kā pirmais stāsts, kā cerības, kā garas sarunas. Un tad viss saiet kopā

vienuviet, veidojot musturu. Kopš pirmās dzirksteles jau vairāk nekā 18 mēnešus dzīvojam, sadzīvojam un piedzīvojam savu 3x3 saietu. Emocijas, kuras gūsim šeit visi kopā, noteikti ir neatņemama šī pasākuma sastāvdaļa, taču esam pateicīgi arī par iespēju šo pasākumu organizēt un priecīgus mirkļus ar labiem cilvēkiem piedzīvot jau pusotra gada garumā, domājot, jūtot un elpojot 3x3, rakstus, labus ļaudis un Jaunpili.

Pirms sākam lustīgo un vērtīgo kopā būšanu, noteikti gribam teikt lielu paldies tiem, kas saieta tapšanā bijuši līdzās ar padomu, laba vēlējumu un darbu! Jaunpilī nav neatrisināmā – viss ir iespējams!

Mūsu kopējais raksts. Pavediens ar pavedienu, turpu, šurpu, viens, otrs, trešais. Mijiedarbē – tā top un aizrit 3x3, iekrāsojoties katram citos toņos. Kāds no mums mājās brauks ar gandarījumu, kāds ar aizkustinājumu, cits – ar ilgām... Lai tev izdodas "ierakstīties" mūsu kopīgajā nedēļā, dot, gūt un visu vērtīgo ierakstīt savās atmiņās! ▲

Ieva un Eduards Krūmiņi

SENO GADSIMTU ELPA JAUNPILĪ

Mūsdienu Jaunpils novadu izveidoja 2009. gadā, apvienojot Jaunpils un Viesatu pagastus. Novada platība mērāma 209 kvadrātkilometros, un iedzīvotāju skaits pēc PMLP datiem 2018. gadā bija 2418 cilvēku. Tieši ar šo Jaunpili un tās ļaudīm mums ir dota iespēja iepazīties saieta nedēļā. Tajā pašā laikā katra 3x3 saieta norises vieta piedāvā arī savu krājumu ar vēstures rakstu līkločiem. Un kā gan lai šo bagātīgo mantojumu ieliek vienā lapaspusē, ja Jaunpils ar vēsturiskām vietām un stāstiem lutina – kurp vien dodos, visur attopos pie senu gadsimtu elpas apdvestām vietām!

Vispirms jau pati pils – gadsimtu gaitā Jaunpils vēsture nenoliedzami cieši savijusies ar tās likteni. Vēsturnieki joprojām, šķiet, nav vienisprātis, kad tad īsti pils celta. Kā visagrākā versija būvniecības sākumam minēts 1301. gads.

Sākotnēji pils darbojusies kā Dobeles komturejas palīgpils – vienkāršs divu korpusu cietoksnis mazai militārai vienībai.

Tajā vieta atradās arī ordeņa mūkiem. Vienkāršajās no laukakmens celtajās sienās savas vecumdienas esot pavadījuši arī Livonijas ordeņa bruņinieki. Apaļo stūra torni ar šaujamlūkām pie pils piecēla nedaudz vēlāk – 15. gadsimtā, lai varētu labāk aizstāvēties pret uzbrukumiem. Pili gana labi no visām pusēm sargāja arī ūdens kanāli, ļaujot tajā iekļūt tikai pa paceļamo tiltu. Tiesa, neskaitot vairākas slepenas pazemes ejas, kas esot vedušas uz pili!

Jaunpils vēstures rakstā īpaša vieta ir 16. gadsimtam – 1576. gadā Jaunpils pili un novadu (ar 17 muižām!) savā īpašumā ieguva fon Reku dzimta. Tā tas palika līdz pat 1922. gada agrārājam reformai. Arī 17. gadsimts bijis bagāts vēsturiskiem pavērsieniem – 1605. gadā Matiass fon der Reke cīnījās ar pašu zviedru karali Kārli IX, cīņā iegūstot greznu sudraba zobenu, karaļa kara cepuri un 300 karagūstekņu, kuriem viņš lika būvēt Zviedru mūri, rakt

grāvjus un celt aizsargvaļņus. Tas gan nepalika bez sekām – 1625. gadā zviedri pili izpostīja. To atjaunojot, pils ieguva trešo stāvu, kolonādi iekšpagalmā, tika piebūvēta virtuve. Šādā skatā pils palika līdz pat 1905. gadam, kad to nodedzināja revolucionāri. Vēlāk pili atjaunoja, bet pēc Latvijas Republikas dibināšanas, agrārās reformas rezultātā, tā nonāca valsts īpašumā, kas tur ierīkoja Jaunpils lopkopības skolu. Padomju gados pili atkal pārbūvēja un pielāgoja Jaunpils Lopkopības izmēģinājuma stacijas vajadzībām. Pēc neatkarības atjaunošanas 1997. gadā pili pārņēma Jaunpils pašvaldība. Šobrīd pilī darbojas kultūras nams, muzejs, bibliotēka un norit dažnedažādi pasākumi.

Ap pili plešas un vēstures rakstu skaisti izrotā Jaunpils muižas parks, kuru fon Rekes sāka veidot 18. gadsimtā.

Interesanti, ka jau 1871. gadā tajā notikusi Dziesmu diena, kurā virsdiriģenta Jāņa Bētiņa vadība sadziedājušies vairāki apkārtnes kori. Arī šobrīd parkā, kas ir valsts nozīmes arhitektūras piemineklis, ir gana daudz, ko aplūkot – akmens tilts, dižkoki, baronu kapliča, mīlestības akmens, ūdensdzirnavas!

Nedrīkst aizmirst arī par Jaunpils baznīcu, ko sāka celt 1592. gadā. Vēl šobrīd tajā apskatāma restaurēta greznā altārdaļa un kancele, kuru 1648. gadā baznīcai

uzdāvināja Matiass Dītrihs I fon der Reke kā dāvanu savā kāzu dienā. Šī dāvana padara Jaunpils baznīcu par vienu no greznākajiem luterāņu dievnamiem Kurzemē.

Taču, ja gribas sajust vēl senākus gadsimtus, tad jādodas uz Kartavkalnu, kur senos laikos esot bijusi zemgaļu apmetne. Lai arī uz to ved muižkungu stādīta lapegļu aleja, pašā kalnā vijas pavisam citādi raksti. Viena no versijām vēsta, ka šī vieta varētu būt bijusi Atskaņu hronikā minētā Babote – cita pilskalna ar valni starp Kuldīgu un Dobeli neatrast. Leģenda vēsta, ka kalnā nogrimusi vecā zemgaļu pils un tā celšoties augšā, kad kāds uzminēs tās vārdu... Stāsta, ka tieši šī teika esot bijusi par iedvesmu Auseklim, rakstot "Gaismas pili". Vai aizrauties ar pils vārda minēšanu, tas katra paša ziņā, jo, kā visiem zināms, ja vecā pils celsies, tās vietā pazemē grims krustnešu būvētā Jaunpils! Un nevar zināt, kā tas rakstīsies kopā ar saieta dalībnieku un darba grupas plāniem šai nedēļai...

Šīs ir tikai dažas epizodes bagātīgajā vēstures rakstu vijumā, ko mums piedāvā saieta mājvieta. Ar Jaunpili laiku lokos saistās arī ne viens vien latviešiem zināms vārds – galu galā Struteles muiža, kurā dzimis pats Krišjānis Barons, arī atrodas Jaunpils novadā. Šīs un vēl citas vēstures lappuses tālāk iepazīt paliek katra paša ziņā, Jaunpilij pavisam noteikti ir ko piedāvāt! ▲

ZINI!

- Infocentrs, kur galvenokārt sastopami saieta vadītāji un darba grupa, atrodas Lielās skolas 3. stāvā.
- Ja gadījies kāda trauma vai veselība sašķobījusies, nāc uz infocentru! Tur pieejama aptieciņa. Ja ar aptieciņu nebūs līdzēts, tad saieta mediķis Ingus Vilks steigs palīgā.
- Jaunpilī krāna ūdens ir dzerams!
- Automašīnu novieto tam paredzētajā stāvlaukumā! Uz automašīnas paneļa noliec lapiņu ar savu telefona numuru!
- Ja kājās vairs nav spēka, izmanto Jaunpils 3x3 saieta autobusu. Autobusu atiešanas laiki:
Pils – Skola: 9.30 / 12.50 / 18.50
Skola – Pils: 10.10 / 13.50 / 19.50

3X3 SAIETA NOTEIKUMI

Mēs visi nu esam kļuvuši par lielu kopīgu saimi, tāpēc, lai šonedēļ sadzīvotu draudzīgi, katram roka jāpieliek un jāatceras dažas patiesības par 3x3 saieta ikdienu, kas gadu no gada nemainās, bet pirmreizējiem dalībniekiem noteikti noderēs!

Lai mēs visi justos labi, tad:

- viens otru uzrunāsim uz "Tu" (kā ģimenē), neņemot vērā, cik kurš ir vecs vai jauns, kāds kuram statuss, un ko kurš ēd!
- sasveicināsimies ar visiem saieta dalībniekiem, uzsmaidīsim cits citam un nekautrēsimies no tā, ka varbūt sveicināties jau piekto reizi dienā!
- ēdnīcā pie galda centīsimies vispirms aizpildīt vistālākās vietas, lai citiem nav jāspraucas mums garām. Iespējami bieži mainīsim pretim un blakus sēdētājus, lai iepazītos ar iespējami daudziem labiem ļaudīm! Pēc garšīgas maltītes pateiksim paldies saimniecēm!
- ēšanu uzsāksim tikai pēc galda dziesmas!
- atceries – Tava ieejas biļete ēdnīcā ir vārda karte! Tā ir arī pirmais solis, lai iepazītos. Vārda karti nēsāsim visiem redzamā vietā!
- ievirzes izvēlēsimies visai nedēļai, pārdomāsim labi, ko darīsim visā dienas garumā! Klīšanas ievirze, t.i., neregulāra staigāšana no vienas ievirzes uz otru saietā nav paredzēta
- saudzīgi apiesimies ar to, kas mums atvēlēts lietošanā šajā nedēļā - telpām un to inventāru, darba piederumiem un materiāliem
- istabiņās un citās saieta telpās tīrību un kārtību uzturēsim paši! Neaizmirsīsim pateikt kādu labu vārdu saieta tehniskajam personālam, kuri ieguldījuši lielu darbu, lai mēs visi varētu būt kopā un justies labi!
- vecāki saglabā par saviem nepilngadīgajiem bērniem pilnu atbildību visu saieta laiku. Uzmanišim ne tikai savus, bet arī citu bērnus!
- nīkšanas ilgums nav ierobežots, bet katram pašam (vai vecākiem) jāzina, cik ilgi jāiet pie miera, lai nākamajā dienā spētu ražīgi strādāt visās izvēlētajās ievirzēs.
- saieta laikā no alkoholiskajiem dzērieniem atļauts lietot tikai alu. Nepilngadīgajiem aizliegts lietot arī to! Alu atļauts lietot tikai nīkšanas telpās.
- katrai ģimenei paredzēts viens saieta avīzes eksemplārs. Vienosimies, kurš ģimenes loceklis katru dienu to saņems
- seko līdzī izmaiņām, informācija par tām tiks izvietota informācijas punktos.

Veidosim visi kopā sev tīkamu un notikumiem bagātu šo nedēļu! ▲

SVARĪGIE TELEFONA NR.

Ar jautājumiem, neskaidrībām, ieteikumiem un konfliktiem nāc uz infocentru vai zvani Mētrai **26811133**

Nopietnāku **traumu** gadījumā zvani – **113** vai mediķim Ingum **26473024**

Saieta vadītāji:

leva **26699767** un
Eduards **29285195**

3X3 PALDIES

draugiem, atbalstītājiem, savējiem:

JAUNPILS
JAUNA SPĒKA AVOTS

RAKSTI.ORG

STENDERS
Gardener's Feelings

REDAKCIJAS RAKSTI

Ko īsti nozīmē saieta logo? Ja kādam šķiet, ka tas ir vien zīmējumiņš, ko pieliek klāt kopējam noformējumam, tad strīdēšos pretī. Labas grafiskās zīmes virsuzdevums ne vien stāstīt par saieta kopējo tēmu, bet uzrunāt skatītāju dziļāk, personīgāk un pat iesaistīt.

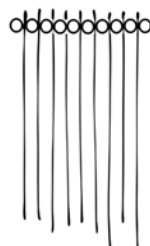
Jaunpils 3x3 2019 tēma ir RAKSTI. Raksti var būt grafisku zīmju sistēma (tādi, kā valoda, simboli), tie var būt rotājoši zīmējumi (raksti, ornamenta), tie var būt struktūras attēlojumi (piemēram, ūdens faktūra vai kāda shēma), tā var būt mūzika vai vēl kas cits. Bet 3x3 saieta kontekstā noteikti runa ir par RAKSTĪTPRASMI. Par rakstu lietojuma izkopšanu, trenēšanu, apgūšanu, par rakstīšanu!

Šī saieta grafiskā zīme sastāv no 9 līnijām, uz kurām tiek veidoti raksti. Grafiskā zīme ir atvērta, to var aizrakstīt, tāpēc tā sanāk dzīva un aktīva. Tā, piemēram, saieta logo ir organizatoru raksts. Pamēģini arī tu ierakstīt savu stāstu vai sajūtu. Tā tu piedalies. ▲

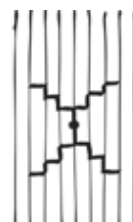
Gundega Kalendra, grafiskās zīmes autore

Uldis Mauriņš, redaktors. Man tās ir smiltis, kas saņemtas divās plaukstās un kas plūst caur rokām un pirkstiem deviņās straumītēs. Tam bērniņam, kas krustcelēs spēlējas – tā ir lielākā dāvana. Dāvana, ko viņš var dāvat – sev, citiem, savai zemei. Tas, protams, ir laiks.

Inga Liepiņa. Manas dzīves raksts ir saskatāms tikai no laika atstatuma. Kad emocijas rimušas un citi notikumi piedzīvoti, tad ieraugi kopējo bildi un savu dzīves rakstu - unikālu, saskaņotu un savu. Ar gadiem aizvien vairāk iegūstu atbildes, kāpēc raksta valdziņš aizsākās Rīgā divu dažādu tautību vecāku ģimenē, kāpēc mācījies skolā, kurā ieguvu draugus uz mūžu, kāpēc nonācu darba vietā, kur satiku savu vīru un meitas tēvu, kāpēc studēju politiku un kāpēc pieaugušā vecumā apguvu pilnīgi jaunu profesiju, kurai pamudinājums bija piedzīvotais, dejojot vēl bērnībā. Pagājušā gadā mans dzīves raksts pirmo reizi aizvijās uz 3x3 un es ar nepacietību gaidu šo nedēļu, lai veidotos simetrisks zīmējums.

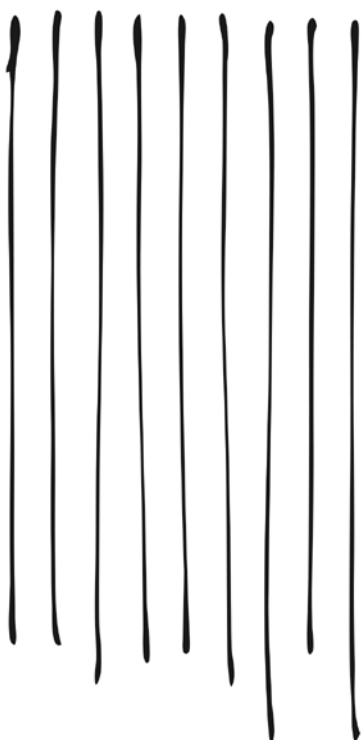
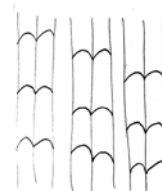

Līga Anna Andersone. Man patīk rakstīt. Es rakstu savu dzīvi. Es tikai iedomājos, un pēc laika – ir! Ja nav, tad vai nu pa īstam negribu vai galīgi nevajag. Mans raksts ir pilns līkločiem, straujiem pagriezieniem un negaidītiem pārsteigumiem. Bet, ja paskatās no attāluma, tad redzams, ka tas pavisam skaisti un gluži vai loģiski ved uz priekšu no vienas mācības pie nākamās, no viena piepildīta sapņa uz citu... Un starp tiem līkločiem vienmēr mirdz viņas, manas mazās zvaigznītes, visi mani savējie! Ja jautās viņiem, kā es tādu dzīves rakstu pamanījusies savīt, droši vien atbildēs, ka tā veikties var tikai man.

Māris Ploriņš. Esmu laimīgi precējies un audzinu trīs bērnus. Šī būs mana septītā nometne, pirmā bija deviņus gadus atpakaļ un arī pilī – Mālpilī.

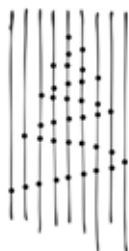
Kad izvēlējos savam rakstam kaijas (tiešām nezinu, kāpēc deviņas) domāju dzīvi tvirt viegli, ļaut tai būt un, ja iespējams, palīdzēt do darīt saviem tuvākajiem. Bet nē, cilvēka daba sāk ņemt virsroku... Sāku uztraukties vai tās uzzīmētās maz ir kaijas? Varbūt tās ir dzērves? Un ja nu es no tiesas esmu "ar putniem", tad ko man iesākt ziemā, kad šie aizlidos?

Elizabete Lukšo-Ražinska.

Neskaitot mazāk un vairāk svarīgus rakstus, kas veido manu ikdienu – izlasītās publikācijas un uzrakstītos komentārus, e-pasta vēstules un Facebook sarakstes –, vēl viens veids, kā es izrakstu savu dzīvi, ir ceļojot. Galvenokārt ejot ar kājām. Katra vieta, kur esmu spērusi soli, ar pēdām pieskārusies pie zemes, paliks citādāka, vismaz priekš manis. Tāpat katrs ceļš, kas ir veikts, izmaina mani. Vienalga, vai tas ir bijis ceļš no mājām līdz skolai un atpakaļ, 136 negulēti kilometri gar Baltijas jūras krastu vai zig-zagā izrakstītas sniegotas kalnu virsotnes. Tur visur palikušas manas skudru takas.

Gundega Kalendra. Raksti rakstās paši. Tas ir tāpat kā elpot vai stāigāt. Produktu saraksts vai suņa pēdu raksts. Dažreiz gadās tā, ka izdodas noķert vienu lielā visuma raksta valdziņu – piemēram, kad pie manis atbrauc Austrijas draudzene un izrādās, ka viņas meita pirms vairākiem gadiem (kad vēl nebijām pazīstamas) Islandē satikusi manējo, un abas kopā jāja zirgu pārgājienā, un mēs visas šo stāstu savēlcam kopā te, Latvijā, tad šķiet, ka visumā pastāv kāds liels raksts, kurā Tu iekļaujies... Bet pienāk nākošais rīts, es modinu savu puiku un saku, ka šodien jānopļauj zāle un viņš pa miegam noņurd: "Nesaki neko. Uzraksti uz lapiņas."

Mans Jaunpils raksts: es visu sienu buntēs. Smilgas vai idejas, vienalga!

DOMRAKSTĪ

BET ES DOMĀJU, KA LATVISKUMS JAU NESLĒPJAS TAUTASTĒRPOS UN SVĒTKOS, TAS IR KAUT KUR MŪSOS DZIĻI IEKŠĀ, NE VISIEM UN NE VIENMĒR RĀDĀMS. TĀ IR ĪPAŠA SAJŪTA, KO NEMAZ TĀ NEVAR VĀRDOS IZSKAIDROT.

Una A.

UZSKATU, KA ĪSTS SAVAS DZIMTENES PATRIOTS IR NE TIKAI VĪRS AR IEROCI UN APŅĒMĪBU, BET CILVĒKS AR PLAŠU REDZES LOKU, VISPUSĪGĀM ZINĀŠANĀM, SKAIDRU SAVU DZIMTĀS VALODAS, KULTŪRAS, VĒSTURES ZINĀŠANU.

Inese A.

DOMRAKSTĪ

No motivācijas vēstulēm:

Par 3x3 nometnēm biju dzirdējusi jau labi sen, taču jāatzīst, ka šī informācija bija visai virspusēja, līdz pagājušajā gadā pieteicu savu ģimeni nometnei. Tas rezultējās ar brīnišķīgu nedēļu Zaļeniekos, vienu no jaukākajām nedēļām, ko esmu pavadījusi kopā ar bērniem un patiesu neizpratni par sevi – kur es biju agrāk? Pēc tam, kad mans tīnis trešajā nometnes dienā apjautājās, vai mēs arī nākamgad brauksim, bet 9 gadīgais jaunākais dēls pēdējā nometnes dienā teica: "Es tagad laikam mazliet apraudāšos", šaubu nebija vairs ne mirkli – nemēģināt braukt nākamgad nav iespējams!

Elīna B.

Kad man bija 13 vai 14 gadi, Ērgļos notika 3x3 nometne. Atceros, ka mēs, vietējie jaunieši, varējām piedalīties un palīdzēt. Bet tas spilgtākais, kas man ir palicis atmiņā, tie ir danču vakari! Tas bija kaut kas fantastisks! Tik daudz cilvēku, visi dejo, neviens neskatās vai pazīst vai nepazīst savu deju partneri, vienkārši dejo un izbauda! Gāju mājās no rīta ar pirmajiem gaiļiem!

Kāpēc mums ir svarīgi piedalīties šajā nometnē? Tas galvenais iemesls ir bērni, es ļoti vēlos viņus ieinteresēt par mūsu tautas vēsturi, tradīcijām, lai tas viņiem kļūst svarīgi, lai viņi novērtē, lai viņos sākt augt vēlme rūpēties un saglabāt mūsu kultūrvēsturisko mantojumu. Un esmu priecīga, ka

bērni pamazām sāk to pieņemt. Kad braucam mašīnā un dzirdu, ka meita dzied līdzīgu tautasdziesmām, es sāku gavilēt! Priecājos, ka viņā rodas šī sajūta, cik tas ir skaisti!

Justīne K.

Pagājušajā gadā mums bija tā brīnišķīgā iespēja pirmoreiz piedalīties 3x3 saietā Zaļeniekos, šīs nedēļas laikā iemācījāmies daudz jauna un jutāmies pozitīvi uzlādēti vēl ilgam laikam. 3x3 pievelk. Ar prieku, draudzību, smaidiem. Ar nerimstošu zinātkāri un alkām pēc latviskā. Ar stingrību pārvarēt savas vājības, izejot ārpus savas komforta zonas. Augt kā personībām. Un tā audzināt arī savus bērnus.

Ķepīšu ģimene

DOMRAKSTI

Esmu jau bijusi divās 3x3 nometnēs – Zaļeniekos 2008. gadā un Liepnā 2011. gadā. Šajās nometnēs es nokļuvu, pateicoties uzvarai vēstuļu konkursā. Manas rakstītās esejas žūrija atzina par labu esam, tāpēc gandarījumu veidoja ne tikai publikācijas, bet arī dalība nometnēs. Šajā laikā es ļoti labi atpūtos, satikos ar dažādiem fantastiskiem cilvēkiem, guvu neaizmirstamas sajūtas, kuras var raksturot ar vārdiem “dvēsele dzied”.

Agita L.

Jau vairākus gadus domāju par pieteikšanos kādam no 3x3 saietiem. Taču vienmēr pierūcis pēdējais drosmes kriksītis.

Kāpēc man tas ir svarīgi? Es gribu iedot saviem bērniem latvisko sajūtu. Parādīt, kāds spēks ir šai piederībai, mācīties saprast, no kurienes nākam. Tā ir lieta, ko nevaru viena pati, tur nepieciešama palīdzība, un 3x3 izskatās pēc lieliskas vietas, kur to mēģināt darīt.

Mirdza

Mēs – ne vairs tikai draugi, bet ģimene, kas veidojusies šajos maģiskajos saietos, ar lielāko prieku piedalītos tieši Jūsu organizētajā saietā un izbaudītu vasaru uz visiem simts procentiem visas nedēļas garumā un veidotu jaunus un skaistus mirkļus, kurus atcerēties pēc daudziem gadiem ar tējas tasi, prieku un lepnumu.

Zane, Elza, Kate, Mareks, Jēkabs

BURAMVĀRDI VISĀM DZĪVES SITUĀCIJĀM

Ko darīt, ja mājās nav piena?

Vai tu nopirki pienu? – tas ir jau tājums, ko dažā labā ģimenē pēc enerģiskas darba dienas izmanto sasveicināšanās vietā. Ir dzirdēts, ka pieaugušajiem piens patiesībā ir neveselīgs, ka organisms to nešķel,

labs tas esot tikai maziem bērniem, zīdaiņiem. Tomēr atkal un atkal mēs atrodam veidus kā šo dīvaino, balto, miltaino šķidrums iekļaut savā ēdienkartē. Reiz arheoloģijas pasniedzējs kādā lekcijā stāstīja, ka cilvēki esot agrāk dzēruši tikko nokauta zirga asinis. Auditoriju šis fakts neatstāja vienaldzīgu. Uz šo reakciju pasniedzējs atbildēja ar ašu salīdzinājumu: “Pienu mēs taču dzeram!” “Bet piens ir garšīgs, dzert asinis ir pretīgi”, teica kāda studente. Nu nezinu, tas ir šķidrums, kas izspiests no govīm. Grūti pateikt, cik garšīgi tas tiešām ir. Lieta tāda, ka garša nav objektīva, tā ir kultūrā balstīta, bet tik pat ļoti arī personīgā jā pieredzē un pat emocijās. Pienam tādā ziņā ir paveicies – nosauciet vēl kaut vienu produktu, ar ko vecāki savus jaundzimušos baro jebkurā zemeslodes vietā. Tas nav kā ar *kokakolu*, ko atšķirībā no garastāvokļa vai modes var nomainīt pret *fantu* vai varbūt tējas sēni. Pienam nav konkurences. Un pat tad, ja šķiet, ka piens tev negaršo, tu tomēr pēkšņi atceries, ka kafija gan tev patīk balta vai kapučīno. Ko tad vispār tādi pilsētas cilvēki kā es var saprast no

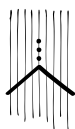
piena? 2,4% jau nemaz nav piens, kāds teiks. Bet tas, ko draudzīgi burkā ielej lauku radi man ir par treknu, kafijā ielejot, kunkuļi sametās, un kūts smaka sitas cauri. Bet tomēr, pienam mājās ir jābūt, kaut vai tam 2,4%. Un pēc piena jau vienmēr var aizskriet, kaut vai čībās. Ja vien neesi iesācis videi draudzīgu dzīves veidu un pienu neiegādāties tikai izlejamu un stikla pudelē – tirgū vai kādā no bezatkritumu veikaliem. Tas visu var sarežģīt. Tad nu jums noderēsšis:

Piena krējuma un sviesta vārdi.

Nāk man pieniņš no Liepājas, nāk man pieniņš no Jelgavas, nāk pieniņš no Rīgas, nāk man pieniņš pa visiem ceļiem. Nāk man pieniņš pa visām tekām, nāk arī pieniņš no jūras, nāk man no visiem ezeriem, nāk man pieniņš no visām upēm, nāk man pieniņš no atteku attekām. Nu Dēkla, Laima sēd kaktā. Kupā mans pieniņš krējumiņš kupata kupā. Dzen, Pērkoņa lode, zibenē tos ļaunos garus no maneim lopiņiem nost. *

* Latviešu folkloras krātuve, Jaunpils pagasta Jūrģu pamatskolas vākums, #LFK-1601-3243 (atrasts: garamantas.lv)

Elizabete

JAUNRAKSTU redakcija:

Uldis Mauriņš, Inga Liepiņa, Māris Ploriņš, Gundega Kalendra, Līga Anna Andersone, Elizabete Lukšo-Ražinska

Foto meistari:

Juris Grīnfelds, Rūdolfs Rancāns

Aicinām piedalīties avīzes tapšanā!

Avīze iznāk ikdienas un atspoguļo 3x3 saieta dzīvi. To veidojam gan mēs, redakcija, gan tu, saieta dalībnieki! Ja tev ir jocīgi atgadījumi, nopietni stāsti, interesantas bildes, sūti uz redakciju: uldis.maurins@inbox.lv, 29111838 vai nāc ciemos!